

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à
Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 603. Gregorii Pap. Annus 14. Phocæ Imp. Annus 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

*Mauritius, quiprinceps, nullus haec manifesta facere; scribensque
debet postulatur exstabat. De raro nona prætronit, esse man-
dare vixit, exstabat Mauritius intercessione. Tunc Augstalis de-
bet non tam patens, sed etiam patens, hæc ibi. Qui autem præter
Mauritium & nicosiæ tempore haec sunt, Nicophorus ea,
quæ non dicit, prolixus profectus, ita recenset: Proin-
di ferens Mauritius furentem cyrannum ferre vocat. Occiditur pre-
dictus ferens Mauritius, ferre vocat, dum Communius, item Geor-
gii Philippi filius, Praefatus enim, cui coram & confitei (ia)
Tunc cito: postmodum vero & Theodosius Mauritiū fucifor-
tavero ut dictum est, veraciter, sed de ipso ageretur anno se-
xagesima.*

*Hoc enimiam, iam supererat tantum, vranno, quibus
Mauritius imperator, ad calculos reuocatus. Accidit nā-
tūra, ut vnu errans, idem & reliquo rem ab' que exacta
coincidente prætergredientes, in errorem eundem fe-
cisse solet. Hoc dicoen, quod penes Gracis vel alios
femineos via videtur esse communis affectio de tem-
pore, quo Mauritius imponebat, nimirum ipsum ad am-
num regnū peruenientem: illud quidem expellitum in-
spicere apud Theophanem, Cedrenum, Nicopomum,
et ceteris annis exigitur annos sexaginta tres: idemque
solet habere hoc ipsius Beda, & alii. Sed antequam
dicimus annos, ea primum inveniendis, qui voluerint
cautelam omni huius terminos reperimus de inchoa-
tio eiusdem Mauritius Imperatoris anni, expunge-
atis vero animaduertentes corrigas omnes errores
lipsi, ut singulis in annis singulis politis eius annos
invenientur intelligi, non abscindentes. His ensem-
bus, exactum iam Mauritius tempore rationem
seruit.*

*Si scilicet ex scriptoribus, qui eodem tempore vi-
vunt, oculum creatum Mauritium anno Redem-
ptionis quinquagesimo octogesimo sexto, que dicitur tam Grego-
rii Latinus anchoræ refutant, qui eodem viuebant
anno quo erat anno Tiburii prædecessorum Mauri-
tius nominatus, quarto Iulio Angulo: à quo tem-
pore incepit numerus annos Mauritius vixit ad præ-
mammam, quo scripturam publicum Adoratum
etiam confitit, nomen Nouembri. In fiducia sexta
etiam Mauritius, & Libeogam Phocam: vixit re-
cepimus una milia annos les decim ac menses tres &
a*duo* annos imperiale.*

*Sed quantum apud S. Gregorium & Bedam in publi-
camentis de prævatis interdum inuenies numerum
duodecim, & disceperit ab aliis annis alteri con-
spicuoso caput lectorem ad Eugenium & rationem
et annos non obliterat ostendit, sed sum-
mae inservit industria & diligentia studiorum, qui
cum eis tempora quam studiosum recensenter
explicavit, ut ipse nobis instat omnium altere sen-
tentiæ. Repetenda tunc ego hæc verba ipsius ista di-
cere.*

*Vixit enim temporum accurasissimi complectamus, in-
debet aut, lapidum latuus per se solus annos duodecim
et uno decim, non dimidiis regnante, arg. vna cum Tiberto ad an-
num et videlicet mons, rotundus, tempore regni sui anno secunda
et annos nona cum dimidiis complectus est. Regnante autem
Iulio pro se solus annos quatuor, cum Iulio autem tres, Cr-
escentio. Sunt haec Eugenii verba, canonique sunt multi-
plicatae continuitas.*

*Singulis nam numeris ut ab obitu Iustiniani Imperato-
rii annos suos facessit: cum confit Iustinianum à Idu-
lio Novembre, diem obitū anno Domini quingentesi-
mo sexagesimo quinto, arcte teste codem. Enagrio &
annos nonas triginta octo, & menses octo, hæcque
dilectus annos Redemptoris quingentissimum sexagesimum
quinto habuit addi annos decem & septem minus mense-
simo cum dimidiis, quibus impereauit Iustinus, perve-
nit annos Domini quingentissimum octogesimum
kundum, his tunc quatuor, quibus solam regnalia
Tibetum idem Eugenius tradidit peruenies ad annum Do-
minum quingentissimum octogesimum textum à quo tem-
pore inde numerate annos Mauritius vixit ad præfen-*

*tem annum, vtique non amplius, quam annos sexdecim
& tres menses (vñ pueri dicitur est) reperies. Hæc dicta
sunt ad rectam anhorum Imperii Mauritii rationem au-
tores Euagri omnia ob oculos habente, & annos Impe-
ratores ad exactissimum temporis rationem reuocante,
quibus celiquos corrigas omnes & emendes, nisi auto-
res numero potius, quam veritate pollentes se quendos
exilizas.*

*Potius ideo calamitatem fuisse, quam aduersa populi
pars inuidig in Mauritium, quod Marcionis hereticis se-
ctoris esse: siquidem Imperii videlicet euodem fidem
Catholicam non solum receptam, sed prædicatam saepe
& S. Gregorio Romano Pontifice h. cuius de his sententia
vera certaque haberi debet, non inconfundibilis vulgi &
periculi furore taclata concilia. Que vero laude digna de
Mauritio Nicophorus ad finem habeat, accipe: enim
Mauritius Imp. summopere viris eloquentia ingens colat, libera-
li etiam ergatis, qui palcherrimis epitheti que disciplina predalarum
operam narrant. Celebri quoque opera in Bononiensi Imperii disti-
tio confixus: quern ei vsus factorum Quadriga. M. marty-
rion ecclesia, quoniam Tiburtius antea edificare aggressus fuerat. Sa-
crati quoque apostoli Pauli adem Tarsi Ciliciae eundem construxer-
fuerunt. Fertur & illud quibus dico, quod tertiam partem pen-
sum vedi galiam subdit, Mauritius, quodq. liberaliter byzantini
triginta talenta donaverit, ut aqueductum meatus renoveret.
Item præclarum illud stemma & ornamentum, quod ei Sophia An-
gulia foris & continuo Constantina ambois admedium & ma-
gnifice exhiboriant, cum ita ne sensu quidem gestasse, maximo Dei
tempore intulit & diuina mente consecratum atrae catena suspendit:
quod ipsius ornamenntum vixit ad expiacionem vrbis duravit.
Hæc N. icephont.*

*Vetus cur ad extrema hæc omnium calamitatrum
Mauritius tandem prolapsus incident, vt intelligas, lu-
perioris eius gressus non recto tramite fixos memoria re-
pere, que scilicet quæ aduersus libertatem Ecclesiasticam
fanxerit, quædæ in fæcissimum Patrem Gregori-
um perpetrat: vt plane illam vixit sic subhunc quodammodo
pernu, quæ in factis Proceribus reperitur, ita
est sancta k. Oculum, qui subfannat parent, solidant cum cor-
vis de torrentibus, & concordant cum filiis æquæ, passus namque
& hancignominiam effet, lecto capite vixit ad putredinem
in foro expostrato, nisi vallatum tempore sufficeret spe-
ctantibus & admirantibus populis. Hæc de his factis.*

IES V C H R I S T I A N N U S 603.

GREGORII PAP. PHOCÆ IMP.
Annus 14. Annus 1.

*Excentesimus atque tertius numeratur annus sextæ In-
dictionis, quo inchoatur Gregorii Papæ decimus quartus
& Phocæ Imperatoris primus, cum & Rome idem
acclamatus est Imperator mensis Aprilis: non enim ante
illud tempus allat sicut Romanus regnantium Augusto
rum imagines, de quibus haec apud Gregorium in exordio
vindictim libri: *Venit autem zona supra cipiterum Phocæ
& Leonis Augustorum Romanum septimum Calendas Maii, & accla-
mationis est ea in Laterano in Basilica Iulii ab omnibus vel Sena-
tus: Exaudi Christe Phocæ Augusto & Leonis Augusto vita. Tunc
infat ipsam iconam dominum beatissimum & apostolicum Gregorium
Papam reponi in oratori S. Cesarii martyris intra Palatium, hæc
bi ex Actis publicis.**

*Quod audis de imaginibus Augustorum Romanum al-
latum: alias saepe diximus, ea mitteri solitas ab Imperatoriis
bus in diversis provinciis Imperio Romano subiectas,
& ad Principes amicos, easdemque dici consuevit Lauta-
ta, quæf. Lautata. Est de his ampliamento in epistola
Gregorii Papæ Secundum ad Leonem Iauri cum Imperato-
re, de qua loco inferius. His veluti Imperatori
presenti debitus honoris cultus deferti conuenient ab om-
nibus & in eas peccans, maiestatis reus efficeretur,
vt superius dictum est in Constantino Magno, cum eius*

XXIV.
5. Nucib.
ib. 12. t. 39.

h. Greg. lib.
9. ep. 40.
Iud. 4.
i. Nucib.
ib. 12. t. 42.
Q. 1. de
MAURITI
O. LAV-
DENTUR
PROTEFA-
CTA.

XXV.

k. PIRN. 30.

I.
PHOCAS
ROMÆ
ACCLÆ-
MATVS
IMPERA-
TOR.

imaginem quidam. Egyptii lapidibus appetiunt. Est de venetiana imaginum Principum frequens mentio apud posteriorem Nicenam Synodum, & Damascenum, vel alios, qui sciperunt de veneratione sacram imagi- nium.

Quod autem portuimus Augustini regni
bus Romanis nullis, in basilica Iuli in Lateranis debita
fuit a cleto atque populo acclamaciones exhibite, iusserit
sanctus Gregorius reponi eas in oratorio sancti Cesa-
tri martyris intra Palatium: non potes locum illum fuisse
in Palacio, ne Palatio Lateranensi, quoniam Patriarchium
dicitur, sed ecclesiam illam (qua aliquando Diaconia
postea vero Titulus fuit) politam in via Appie di-
uino à Laterina, hanc procul à Titulo S. Sixti. Adesse
nam perquam illis erant fidei viui Ponciliis, fuis Impera-
toris, cum Romae esse contingere, inferuentibus, que
lascrum Palatium dicitur, ut testatur Anatolius in Ser-
gio Papa, quem illici ei contigit aduersus altercantes
inter se schismaticos. Peruenientia eadem Ecclesia anti-
qua nobilitate celebris usque ad tempora nostra eodem
nomine Tituli sancti Cesari in Palatio, vt complura
publica monumenta dicent, atque nonnullis Acta fa-
cietiam Concilii Tridentini, quibus subscriptus legit
Christophorus Cardinalis Madruccius Tridentinus,
prefectus Tituli sancti Cesari in Palatio. Poterit eandem
dempsum ipsam nuntia vetustam collapsum, penitusque inac-
cessibilem arque defessam, ob idque è numero Titularum
expunctarum à Sixto V. Pontifice, Clemens Papa VIII. Ec-
clesiarum antiquarum tenacissimum cultus & con-
seruato ipsam restitutus in Titulum, in veterem formâ
extenuandam arque exornandam curavit: quo etiam no-
mine illi potissimum ei bene precurvit, qui antiquam
loci nobilitatem non ignoravit. At de oratione S. Cesari
hic obiter dicta sat. lati rerum gestatum feriem pro-
quamus.

Præfuit & Phocas hand dabant, quod re liqui omnes
Augutii (vt sepe superius est demonstratum) pœnitentie
conferuntur, facilius & elec[t]issim Imperatores: nimirum
et fidei sua profecitionem Catholicam mutuerunt ad
Romanum Pontificem, quo in vngue Catholica Ecclesia
nomine Catholicum communis nempte conseq[ue]nterunt.
Non omnis filius ipsum, qui virtute sollemnitatis effe-
tent, qui religiosos alios ritus in sua confecione impelle-
volunt, par est credere. Posto sanctus Gregorius li-
mula accepit de eius questione in Imperio num-
cium, litteras ad ipsum dedit: exstant p[ro]p[ter]e, quibus inueni
per transiennam polis, quam deploratus sis et letat[ur]
Romani Imperii sub Mauritio: sic enim ha[bit]ebit epistola
ad eum data de adesto Imperio granulatoru[m], vt moris
era:

Gloria in excelsi Deo ; qui iuxta quod scriptura est, b mutat tempora & transfigeret : qm qui bene cunctinuet, quod per prophetam suam in loquu dignare est dicere : Quia dominus Ecclésiū in regno hominum, & cui voluntas ipse dat illis, In amplitudine quippe Dei incomprehensibili dispensatione alternativa mortali sunt moderantia ; & aliq ad am iniustarū multorum peccata referuntur sunt, vniuersitatem, per causas durissimas tribulationis nigo subducunt in cella deponentiarum : quod in negotiis diutius afflictione prostrantur.

Aliquando vero, cum inferiores Deum morem multorum
corda sua decesserit conulatione refuere, vniuersitatem regnum cul-
men preuenit, per cuius inuictus exercitus in cunctis mentis
bus exultationis sue gratiam infundit. De qua exultatione ab
undante robore nos citius credamus, qui benignitatem vestram
placatis ad imperiale fasigium perutim gaudemus. Letor
celi, & exulte terra, & de vestris benignis actionibus vniuersitate Re-
publica populus noster viventer agitibus bilatetur. Com-
promissione inge donacionis vestra superius mentes bestiarum.
Releuantur vestra inuictordia contriti ac deprecta animi subsecoruntur.
Virtus certe gratia inimicis terribiles vos faciat pietas subditus
benem.

IV. Quiescat felicissimi temporibus vestris universa Respublica pro-
lata sub causarum imagine preda paci. Cessent rebus incontor-
nibus, amissione et obsecracione. Redat eundem in rebus

ales GREGORII PAP. 14. CHRISTI
PROCE IMP. I. 603.

propriis securis pessimo, ut sine timore habere se gaudent, qui non
erunt ei fratribus acquisita. Reformatio in singulis sub meo Imper-
io libertas est. Haec non emere inter Reges gentium & Republicas
superiores distat, quod Regem gentium dominum seruum suorum habeat, re-
gatores vero Reipub. dominos liberorum. Sed melius hoc orande,
cum faggerem discimus. Omnipotens Deus in tua regnacione
& sperare cor usque plati sue gratia miseri tensas, & quecumque
clementia agenda sunt, inkalibitor regni peccator spiritu
benigne disponat, ut de temporali regno velira clementia post modum
amoris amorum curricula de caligula regna pertingat, hac Greg-
orium ad Phocam.

Accidit vero, ut post hac ab ipso Phoca receperit Gregorius litteras, quibus, perfolitus quis solerentem Imperatores officia, querens est ipse nonum Imperator cum sancto Gregorio; quod nullum inuenit Constantiopolim ex more residere sancte Romane Ecclesie Apocariorum. Accidit enim (ut anno superiore dictum est) obiisse eum, qui in eadem munus functione post Sabiniatum missus fuerat Anatolias, cui nequam sufficetus quisquam erat. Ad hanc responsum Gregorius, se excusat ob temporis iniuriam, cuius causula nullus inventus est, qui eiusmodi protinctio facilius veller, adeo enim iniuria fuerunt & Romane Ecclesie molesta ita extrema tempora Mauritii Imperatoris, Deo amplius non ferenda. Referibus ergo Gregorius, simul etiam de miserando statu Romane Ecclesie eundem certiorum reddit, littera vero ipsa ista habent:

Confidere cum gaudio & magna alacritate gratiarum lib-
eriarum, non impotest Domino laudes decimas : quod remonstris
tristis, ad libertatem tempus a sub Imperiale benignitate respon-
sate peruenimus. Nam quod peruantere in Palatio nostra antea
confutetudinem Proli exposita, sedis discoum restra seruit at non nos-
tros, non hoc mea negligenter, sed gravissima necessitate fuit, quia
ministri omnes haec nostra Ecclesie contraria afferat, tempora cum
formidante declinante atq; regnante, nulli coram poterat impo-
rtare adhuc regiam in Palacio permaneant accedere, sed
cum q[ua]ndam restringo clementiam, omnipotens Dei gratia disponit, et
cuiuslibet Imperii perueniente cognovit, itaq; nunc, statim latere
ad restra regiis venire festinat, qui primi sibi accesserunt
merentur.

Sed quia eorum quidam ita ferocius sunt debiles, ut rite servire possint, quoniam Ecclesiastis curio reverentiae impetrantur; & labor praestantium, qui primum omnino Defensor fuit, in ne nihil ex longa affectuose compertus est in vita, sed ac miratur probatus hinc apicum pietatis retra religione indicans. Pudet enim, autore Deo dicacuum feci, & sub celortate et afflictione suorum datus quis concita, quia in his particulis agnitus insinuare appetitum posse, valeat clementia regni suorum. Propter quod ergo, ut fratres vestrae pias aves inclinare dignetur, ut tanto nobis voluntate misericordia, quanto affectionem nostram verius ex tua relatione generetur.

Qualiter enim quatinus gladium & quantum longitudo
incurvioribus esse iam per triginta quinque annos longiora
premissum, nullus ex eius vocis suggestione valens. Sed immo-
potenti Domino confidimus, qui nos caput consuetudinis sua
bona perficit; & qui usitate in Regno dei patrum dominum, etiam
quae crudelis intus, Sancta itaque Trinitas vitam regnam per
tempora longa custodiat, ut de bono vestra preteriat, quod tam si ful-
pissim, diutius gaudemus. haec enim ad Phocam Augustinum
Gregorius.

Porto hic qui missus est ex Defensorie diaconi et
etifariis, Bonifacius fuit, vt apparet ex epistola eius
Cyrilicus Constantiopolitanus Episcopum: & cum
puto Bonifacium, qui fecundus post Gregorium facel-
lit Romanus Pontificem. Sed ad Leontium Imperam-
entem aliam tunc epistolam dedit Gregorius his verbis

*conscriptam est.
Quia lingua loqui, quin animus cogitare sufficiat, aversus in
serenitate vestra Imperij omnipotens Deus gratias debet, quod tam
dura longi temporum pondera certum nostro amore tenuis
et amabilis, et benevolentibus habuit, quod libertatem*

sunt, & Imperiali calaminis fave ingum sunt, quae
tare subiectis: Reddatur ergo Creatori omnium ab huiusmodi
Anoletorum charis gloria in celo: per sonatus ab huminibus gra-

IV. Quiescat felicissimum temporibus vestris uniuersa Res publica pro-
MALA tata sub censuram non agere preda paci. Cessent restauracionis
DUX EPI. et reparationis tempestes. Redat concordia in rebus

litione alio iustitia: quia immensa Repubblica, que multa in-
teriora periret valeret, iam non consolatorem vestrum inuenit no-
stra. Tamen obsecro eum omnipoetum Deum intercessoribus cui-
usdam, ut tu regis vestra misericordia semper dexteram teneas, cui
utrumque calofacie gratis epi dispenses: quatenus tranquilli-
tate vestra tunc rectius salutis fuisse ferentes sentias, quanto dona-
tiora accedit in te versus deferuntur. In amore Catholicae fidei
etiam diligenter sum, quae fact ex deo benigni episcopis Imperatores ne-
faria intentio in te mentibus loco et manifesta-
vistis; et super te pressi velatis, & qui quid in Deo excudantur,
non remaneant. Et quod in te patitur mulierem angelicam elemosianam,
qua pro te Catholica fides in sancta Synodo Helena non va-
luerit. Desiderio vero a patre Valdericie angelicis elemosianis,
quae pro te Catholica fides in sancta Synodo Helena non va-
luerit.

transcriptus Dei scripturam largiora sunt cum propinato ad
eius vocari concedat: ut quia vestra longum iam extenda-
re sententiam amanuens consolatio radiis impinguatur. Loga-
tio deinde, ut Paulus sancti Petri apostoli, quia nunc v-
erum ipsius habebant, habet vestra tranquillitas specie-
s et beatitudinem. Sed quia scis, quia non omnipotens Domus
tuus deinceps quod fons ex linguis vestra pietatis ex-
isteat. Quem enim plus timuit Constantius omnium, tanto
superius proinde duxit amorem, cui dictum est, a Tres po-
tentiis et super hanc per amorem ab Ecclesiam missam, & port-
auit non presidente alterius eam, & cui dictum est: tibi dabo
potestorium, & quandoque leganter super terram, erit
et nubes, & quandoque soliter super terram, erit
vixi feras, hereticus. Vxor tuis Leontia uidem fuit mortuus im-
bula.

At quod hereticus dicitur Phocas, calumnioso id pa-
pas videtur. Verum tunc ex eius siueiente tytannie, tunc
ex aliunde emergentibus malis hisce tempora eius Impre-
cii infelicitassimae, idem auctore tradidit his verbis: illipsum etate
anno genio meliorum in Romanum imperium excedendum, & tam
& bonorum & bestiarum mortua est innumera multitudine, & terra
frigescere, tum famae, tum grandissime pestis obire, sum, hys-
mejque furentur ad eas, ita, ut consolauerit mare, ac pascuerit periuia.
refert idem hoc anno, quod cum Circeti liberatae populi
lus Phocam dicitur exigitaffa, ab eodem dira pallus sit,
oculis altis, aliis membris mutilatis.

Sed apd iutermandam necēt Theodosii filii Mauriti,
quem ad Coſtrohem legatum à patre ad petendum auxiliū
mūlīum diximus; ob idque non necāsum cum reli-
quis, sed poſta, cura hoc anno summa diligēcia Phoca
captus eſer. Fama ostēr (inquit Cedens) Theodosium
Mauritium ad Coſtrohem legatum, misis à Phoca mūlīis. Ne-
cē caput, infirmi necāri, cum ad locum cum nomē Leucate-

Sic quidem ut accidere solet, cum noni Principes regnare incipiunt. Ipses secundum deos de Phoenicis et concepta est, et meliora futura tempore adueniunt, eo quod una cum Mauritio vel extinti, et ceteris, qui provincialium fungimur sive ex ante agimus illi, et que dantissima tyranitatem (veridimus) et se oppellerant.

Cum ergo Apocrifarium Georgius Caesariopolin
nomi Bozatium, eidem erat ad Cyriacum Con-
sistorium Episcopis litteras dedit, eademque
conciliante: etenim illiuspum horatius est con-
silio in Ecclesia confodere in plato humilitatis, lis-
tina utimelit habeant &c.

Quia sp̄s verme, charismate frater, ex ore Dominicana dicitur invenit, qui ait C. Pacem meum regnū vobis, pacem in rebus: ut in ea res pacis dilectio perficeret, ut locum de cunctis modo debet. Sed quia in ratiocinio dilectionis pacis, nō mente & affectu humilitate, quam sp̄le predicatione, ita etiam tu caritas, quia dignus es, ut profanum elationem, quia anima tua semper aduersa per solitudo, peruersi superbiae vocis scandalum auctor de multis factum: ne a pacis causa societate disipat, sed uno in nobis spiritu, trahens, una caritas, CHRISTO, qui sicut membra eis nos volunt, si compatis. Non quoniam durum, quoniam indebet, quoniam crudelis, & facilius mortale ex extremitate, pacem illum, profracta non habet, familiis ut vestra consideret, & suis sacerdotibus sanctandis caritatem, sed hoc magis finit, ut superbia elatione auctoritate humiliatique queas esse, quantum ex confusione viciaria formi vel huiusmodi. Quoniam gratia nisi venient, & aperiens imploratus in vobis conquisiterit templum Dei sanctum est, quod est vos. Preterea perueritatem debet omnium communem plenum Bonitatem vobis in omnium commendamus, ut quoquecumque fides, fidelitas, & fides decet) mutatis sanctificari, hac causa ad modum deplorata: dum licet ministerio certe competit habere, tamen nomine officio neque delipient penitus de homines, quondam fides monasterii apostolos Dominus dicens: et sicut hoerū sunt horū & dies, ita significaverunt nullus esse

Cum autem ante obstrunctionis, qui Constantiopolē reportarent, qui aberant, quæcunq; eniā ad necem: fuit inter eos Georgius Cappadox, vir nobilis & insignis, de quo scribit Eleutherius in rebus gelis S. Theodore Siccote, cuius ipse fuit diçipulus, & que videt, fecerit mandauit ac enim, dum recent miracula à sanctissimo viro edita, Georgius Cappadoces cum magna militum manu catenae celo manibus, apedibus mictis vittis trahatur ad Phocas Imperatorē, tenet, tanquam immunitam a mortali, criminibus obnoxia: caput & S. Theodoron transtulit, & eum se precipitare comendat: eodem & confite desiderio tentavat. Quamobrem ad eum & considerans, & accepto ambo beneficio, ilium rogavit, ut Georgium vindictam adiuvaret, ut animo sincero se ducet finiter, nec fibi, nec ipsi sciat facere, nem capitio perirentem apud Imperatorem incertetur: id fuit sanctum patrum: diutinum enim Scripturarum vites legimus, membrum cum bac iniquis: Fili, qui sunt in hac vita, oratio caducisque sunt: que vero in altera vita nos nevenit, stabilitas & fortitudo. Cane iugum, ne tibi mortem consecrabis, in atermum supplicium incidas. Iulianus, confundens te, & tibi proposonit ut fies hoc, ne alio crimine ture damnatur, capite plectaris, libent animo supplicium subeas, ut in vita futura liber fu & abstraharis. Quod si nullus es tibi criminis contra, mundo libertum, si considerens & supplicium ali, ut vororum candens accipias, quam sancti omnes, qui inuria interfecti sunt, & percepserunt: Expediens enim vnius insulae patientem marri, quodnamdum & sancta Abel, & innocentes coniugi Zacharias, & sancto Ioanni Baptista, & sancta Agapitella, & corijs matrybus.

IX.
VALIS
SPECTV
MORI-
S PHO-
AT AYO.

X.
EODO-
VS MAY-
TIE JI-
VS AD
CEM
ITIVS.
edem.
nalan.
soc. im-

XI.
S. GORG.
PADO-
VIN.
AD
OCAM
TO,
STAT B-
SAR.
L. der
Spil.

11.

gius annus confirmatus, ut diuinorum mysteriorum participes furent. Tunc beatus Theodorus ad caplodes: Veramini, inquit filii, mysterium Domini, & solvere hanc, iam ibid accipit: neque enim est, ut quisquam vinculis conficitur Christus suscipiat, qui pro nobis passus est, ut nos ab inferni vinculis liberaret. Campani tenet excoecarent se, dixeruntque ei filii non levere: Georgius enim esse rerum nobilium ac strenuum, quis fabetus esset, & velut magistrus & auxiliare, nullo modo comprehendendi posset. Beatus Theodorus sumpto diuinæ communione pocalo, ut id illi impetrata, figurans ad Deum supplicet, & illico vinculis humani cum strepiti considerant. Quicquidem cum multo tumultuantur, & ad secessus claudendas current, ne Georgius fugeret: Nobil, inquit sanctus Theodorus, temetis: ego enim gratus & sincerus habui viri animorum plane nosci. Cum igitur diuina ei mysteria tribuerit, velut diam, ut finali sunt confiditibus apud se vicibus caperet. Post autem, vinculis eum invicti, discesserunt. hactenus autem, qui intentus res admirandas Theodori precepit, his enarratis, ad alia miracula viri admirabilis recensenda se conferat, reliquo Georgio cum fatigatis ipsum ducaturibus.

Sed it deeamus ad Phocam Imperatorem: Qui inquit Nicoporus a) quinto ab initio Imperio mense, litteras ad Cosmogenum Persemon Regem (quod confundit bonis modis a multo tempore Romani & Persi fuerit) per Lilium familiariter suum, qui etiam Matriti cedens patravit, misit: quibus litteris, ad imperiali dignitatem confessus est, significabat. Ille vero ut interemptus auctus, legitimam Matriti vindictam praefare volens, palla cum lantana fideles rapit, & perniciosum illud orbis classem cernit.

Id namque Perfermarum sicut & Romanorum felices tranquillaque statim solvit, copias inchoe Persicam bellum eum ortum, & Persia Syriam, Palestinam, Phoenicam quæ brevi subegit: dictum quoque sue Armeniae, max Capadociam, Galatiam, & Paphlagoniam adsecit. Quis impetu, quem cibos non posset, dulci, ad ipsam usque Chalcidionem, que ex aduerso Byzantia statuit, aduenire. Parte vero alia Anates Europæ, omnis vastante, percurreunt, & cades bonitatem plura magna grauitate est, qualem haud quicquam in quam vidit, non tantum ciuibus passim, sed insu etiam militarium copiis intercepit. huc & alia Nicoporus, que pauculo ante retulimus. Sunt haec malorum initia: hicque meminisse oportet S. Gregorii ad Anataliam Episcopum Antiochenum oracula; quo prænuntiavit conquerentibus aliis de illorum temporum malis, fore ut eadem postularum adeo crederent, ut tunc viuent, felices dicuntur eos essent, que præcesserint. Potro huc Nicoporo intrata, hoc anno copta, ad futura tempora fuit propagata.

XIV. Cum his tumultibus Constantinopolitana ciuitas agitaret, ut ad tyrannum imperium pro animis arbitrio nobilissimorum virorum in capita trahantur, ad Eusebiam Patriarcam contingit Strategiū ieiunii clarissimi, quo superior malis his omnibus esset, becum hanc epistolam S. Gregorius hoc anno dedit, vnicueque in huncmodi angustiis vertantib; oculo ponendam.

Ego occupata mens vestra diuinit, aut fortasse regia ciuitatis tumultuosa implicacionis, non per epistolas suas ruitate polluit: nemini enim eis tamquam etiam adulteri filiorum corda dulci charitate profici, eaque ad benignum animum & admendandum & orando resurget. Unde nunc debilitum falcatissimum aliquorum felicem, horum, ut excellenter vestra a cura eius illius superius tumultibus animam avertat, plusque ex gratia tua, quam que sunt corporis, cogitat. Transitoria esse omnia perspicit.

Venit indicare examen tremendum, cum metu & lachrymis quicunque sine cofatione confundere: illanque dieum, in quo perurbanda fuit omnia, cum timore ad autumnum rediret, ut iram tudivit in ipso tam die non timeat. Omnipotens autem Deus hinc vestris cogitationibus affortuit finitimi infundit, vogue & hic cum nobilissimo coniuge vestro & tranquille vivere, & de domi Strategi salutem, gaudere faciat, atque post longa tempora ad eterna premia permanere concusat, hactenus ad Eusebiam Gregorius.

At nec Occidens sine tumultu permanuit, Longobardis (ut dictum est) termino pacis episcope, cancria vastantibus. De his enim ad Eulogium Alexandrinum Episcopū

hoc anno idem Gregorius scribens, hæc ait c. Regarga, p. 4. pro me peccatore encium oretis: quia & dolor corporis & amarcordis cordis, & immensa vestita mortalitatis inter barbareorum gladiis me rebemerunt affligit. Inter quæ omnia non temporis, sed atriam consolationem respo: quam per me impetrare non possum, sed intercessione vestra beatitudinem hanc me obsecro confido. hæc ut Eulogium, cuius in laborando pro fide Catholica studiis unum valde commendata reprehendit, tamen alias litteras, quod simoniam ab Alexandrina Ecclesia non tradidit.

Quod autem laborate oculis eundem Eulogium audiuit, ad sanandum morbum mutat ex Apostolorum canensis antidotum, attemen ad finem eiusdem epistole: Transfiguratus crucem pernambum, in qua de catenis anatolorum refforum sanctorum Petri & Pauli Apostolorum inserta est benevolia, que oculis vestris apudice rappresentat: quia multa per eum benedictionem fieri miracula conseruante, de suis item angustiis anni huius, hæc idem Gregorius ad Rusticianam patriciam e: Ego autem in tanto genitu & occupacione vestra, ut ad dies quos ago, nec personam dispensat, & laque mali confortat, mortis expediatur.

Auditus Apostolicum virum inflat Apotheli Pauli: supra modum gravatum supra virtutem, ita ut rediret: plam vita, habet eadem scribens ad Philippum presbiterum. Et quidem exauditus est, ut haud diutius in haum vita detinatur angustiis, ea solutus anno sequenti, ut fuit loco dicimus, modo anni huius celumque ab eis ergas prolequamur.

Hoc anno missa est legatio à Francorum Regina Renichilde & Theodoricu cius nepote Regge ad S. Gregorium: fundi ea fueni nobiles Franci Bargaldus & Varmaricus, per quos petit Regina dat ab ipso Pontifice subtiliusq; ecclæsia S. Martini, quam ipsa crevit in suburbano Agaunensi, necnon monasterio in collina Dei, atque etiam Xenodochio à se item in eadem coniuncto. Concessisse petitis omnia, Gregorius p[ro]ficitur in litteris h[ab]it ad eam redditus. Sane quidem audito est Amoinus, & tot tanquam p[ro]p[ri]etate à Brundisii[us] destruxit, ut incredibile videatur, ab una frumento regnante dumtaxat Austria utique Barginus engipotuisse.

Sed & alia fuit huius legationis mittende ratio, minima ut idem cum Imperatore recente creato pacem intrent opera i[st]i: S. Gregorius: quia in omni eum numerando operam ipse policeuit. Sed & quod missa fuitar, ab illis Memnas Tolosanus Episcopus à se Apostolica indicatus: illum iam invenimus purgatum, immoximeque pertutus, se dimisile teftatur.

Quomodo autem fieri solet p[ro]p[ri]etate ista, accipit ipsius Gregorii verbi, cum ait: Aliem vero remansum manum fratrem & coepiscopatum nostrum, possumus, quod deinde faciunt, requirent, in nullo invenimus esse caput: quippe ad sacra[m] corporis beati Petri Apollini[us] sub iurato satisfacimus, ab his, quæ obiecta eius sponte faciunt, se denegant alienum: reuteri illuc purgatum ab obstatuque pertimus.

Requisitus e[st]iam per eos legatos fuit, ut mala valentine laboranti Episcopo alias tuberæcet. Quod fieri non debet respondit, fed Coadjutorum dandus eidem laborant. Quod vero idem perficiunt legi dubitentiam biganum ordinandi: ad h[ab]icte respondit: Si multier vero quodam bigano responsi, an ad sacrum ordinationis p[ro]cessu accedere iusta canonum regulam omnino retrahim. Atque enim, ut refutem temporibus, in quibus tam multa pars ac religio agitur, aliquod contra Eccl[esi]astis[us] i[n]fatuatum fieri permittam. Postremo autem fuit de cogenda in Gallia Synodo petito legatorum, de qua haberit Ita Gregorius:

Praefati autem magnifici filii nostri, dato capituli, inter eorum p[re]dicti, quod sibi vestra perbiliu[m] iustitione mandauerunt, resili debet à nobis in Gallia persona transmutari, quae facta Synoda, canela, que contra faciatissimum canone perpetuator, consenserit. Deo autem posuit corrigerem. In qua regla vestra coram congregatis, quano de vita anima & de regni vestri soliditate cogitatis: quia Redemptorem nostrum formidantes, enique in enuntio pro-

b) Greg. lib. 11. cap. 17. Ind. 6. GRIGOR. EPIS. AD. SYRIAM.

etiam a spiritu, & hoc agere, ut diu regnus vestris gubernacula subsistat, ut nullus auctor amicorum curricula res quoque de terreno regno abegatur, ut transire. Ante autem tempore si Deplacuerit, reverentia ecclesiastica refra deplora implere cur abomini, haec de Gregorio, que viuam ferio & non per imaginem quandoam ab inacta silent, ut solent politici cuncta enarrare, quod apud suos & exteris estimatione posse, Romaniisque Pontifices cuiusmodi dileceboris aliorum, ut si possint, in iis, que moluntur, ipsum habentes admodum, ut facili Brachichdem, exuta declarant. Quod enim indigenter idem Reges Gregorii operi prout ostendit federe cum Imperatore, idem que a Gregorio Synodo ab ipius ut vidimus, petierat Gregorium, modo leab eo petere profutus. Ipsilon autem permisit Regna privilegium pro religiosis locis extractum integrum, quod in consulis: hic nos tantum speramus, que in fine habet aduersus Reges & alios in multis magnitatis & Episcopos, si quid contra prohibet ab apostolica sede concilium tentare preambulet.

Quo vero legato, inquit, sacerdotem, Iudicium, personamque suarum hanc constitutio nostra paciam agnoscentem, nunc venire testari, patetatio honorum, ut dignitate eius, neque seduicio iustis exciseretur de perpetrata iniurie peccatis, & ob rem, que a illo male ablati sunt, restituatur, vel ipsa venientia clausa ultra defuerit, a sacratissimo corpore ac anima Domini nostri redemptoris IESU CHRISTI, anno 514, aequo sit, aequo in eterno exanimis difficitis rituum subiectat, audita est, quod & iusteius eadem occasione ostendit, quantum init in Romano Pontifice autoritatem quaeque que ipse concedit, Regibus leges praefervit, & legem in parente, pro pena punitiorem regni appetit, cum & app. vidimus superius in privilegio monachorum S. Medari.

Hoc, inquam, fatus Gregorius; quem inter handi regiam poterit varius hominem illicita aduersus Reges & principes proutem reprehendere, vel famigerent, accidit tunc de nota agnoscere, quem dochimis & eque mittillimum omnium humiliumque sunt, eunomus prudenter, atque ex eius rebus gestis ac compitum.

Hoc anno Roma error illi per sanctum Gregorium regum omittitur, quo quidam vel ex imperiatio Infini, velma Graecis colli debere Sabbathum, perinde auctoritatem dicunt, predicabant. Scilicet enim de sua populus Romanus, ex ore refellit, dum artib; rem ad ea, quodam perniciem portans homines prout inter nos & iure potest advenire, ita ut fabri aliquida evanescant. Quod quid ahi, nisi Antichristi predicatorum? Qui resum, dicit fabri utrumque Dominum ab eo non potest credere. Quia enim morte se & resurgere finirem, auctoritate eius dominum: & quia Indiae & Iudea & Syriae oportet, ut extortiorum ritum leges reseret, & p. iustitiae pugnaret, & collate vultus fabri: haec Gregorius de auctoritate, qui non proper Christi resurrectio-rem & felicitatem Ecclesia, ostendit factum Doctorum dicens, sed sui causa, cum ea se de rebus resurrexisse memorem.

Sed vide vero dein Gregorius: Atuid quoque ad me perlatum, ut auctoritatem suam ejus predicationis, ut dominico die mali- huiusmodi laudes. Et quando ipso luxuria ac voluptate quidam lanari- auctor, hoc per nos relato qualiter die concelebravit, si autem pro ne- ratis corporis loco ut de probatum est, & infra. Non dico, ut corpus latere, pascatur est, lanari ergo die eodem dico, ut iam de corpore latere, & antem hoc in corpora parte concedatur: cor hoc, ut ipsi vocatur, ut corpori negatur? Deminum vero die a labore

etiam a spiritu induit, &c. Ponticus ideo cura viuentalis Ecclesia propiciebat, & fortior animo, quo corpore infirmior apparebat materialia multa, que hoc anno ex episcopis ad diuersos dantur, & confundunt, deradegundo Paschalio Epi- philo ad Anthemium subdati omnia litteras dedit, in quibus multa, que correctione digna ipse Gregorius duntur, illud enim ad postrem reprobavit, cum

ait e: Hoc quoque eius culpa adhuc negatur, quod ita quondam defec- catus cum uno aut duobus clericis dicitur ad mare defendere, ut & apud eos in fabula sit, & extraeui sic velut ac deficibus videatur, ut nihil habet episcopalia vel ingenii, vel reverentiae videatur. Quod si ita est, non sine culpa tua esse cognoscas, qui cum obliuigare atque correre, ut dignum est, defalcat. Hoc & alia ipse in determinacionem Episcopi, qui contemptibili apparet. Ex quibus intelligas, non recens esse, ut Episcopi pluribus stipendiis famulis incendant, sed quam maxime antiquitus cultuotum: adeo ut Pontificia conferetur comprehensio- ne dignus, qui cum uno vel duobus clericis anima causa ad mare descendere. Erat iste Paschalis Neapolitanus Episcopus, quem alii quoque litteris dixerunt, ut Iudeos non per vitam, sed rationibus ac manuierit, ne ad fidem inicaret. Exeat ad eundem Anthemium ipius Gregorii alia scripta episcopis, quae queritur de negligenta o- minum Episcoporum Campanie proutio, quos aule encendarunt.

Inter alias Episcoporum causas, quæ hoc anno ex di- tertiis Ecclesiis ad Apolloniam fedenit, delate sunt, fuit ex Hispania deducta casta Janua, ii Episcopi f. Macruani, & Stephani aletorii Ecclesiis in Hispania Episcopi, qui Comitatu virtutis opera abbruciati a suis Ecclesiis, & quibusdam alii Episcopis condemnati, in exilium de- tracti fuerunt. Qui omnes ita multo oppelli ad Apol- lo, & leditudo recipiuntur, appellantes ipsum Ro- maniam Pontificem. Hocum querelas cum audiuitur Pontifices, seque ad tenet ex inuincere viuentalis cura, & pastoris intelligere, quod (ut ipse profiterat g.) caput omnium Ecclesiastum Romana Ecclesia existat, que omnes inferiores iudei & fedes, misit ad hoc in Hispanias Ioannem Defensorum eum proficienit h. communio- rum (ita dictum) dedit, admonitiones illas videlicet, quibus in causa prolego ac indicando ut debuissent, & ex carum praecipio cuncta peragere. His acceptis Io- annes Defensor in Hispaniam protectus, presidens Iudea cause, omnibus exacte perficeret, ita que cognitis, pronunciatis sententiatis, qua depositos ad episcopatu- m Episcopos soluendos exito, usque retinuendos Ecclesiis iudicavit, Episcopos vero, qui eos inuite deposuerant, in moniale, ita ad sex mensium spatiis censu- detinuendos, subligatos autem in locum ipsorum penitus retinendos, prius os ministerio cunislibet ordinis Ecclesiastici. Ex hac enim Defensoris de his truncata sententia i. Siegitum beneficio & auctoritate Apol- lo & fedis Romana Ecclesia, qui per secularis potentiam oppressi fuerant factores, Anulibres venerati ignorom- nio in exilium derelicti, reuocati suas insigni recuperum Ecclesias. In iunctu idem Pontifex eidem Ioanni Defensori institutionem ac reformationem monasteri in insula Capricane & apud Majorcam insulam polita.

Conciliis hoc anno sanctus Gregorius Papa Sardinie insula habitatoribus Vitem Detinente, intendunt ad Phocam Imper. Constantiopolim pro subleandis grauimib; quibus (ut superius est demonstratum) habito- res eiusdem insulae caelli gebantur. Eit de his Episco- piis ad eundem Italiam in Sardinia agentem, qua etiam mones redargundum suffic lancium Cala, ita- minu Episcopum ob hospitium eius iuncte deitata: at enim: Experiencia tua indicante campanum semidochia in Sardi- na constituta a grauem habere neglectum. Vide reverendissimum fra- ter & coepiscopu noster Lanarius vehementissime fecerat oblargatione, nisi noverit senectus ac simplicitas, & superueniens agitudo, quam ipse retinigit, subderebet, &c.

De eius agitudo cursus infectus hi in modi occa- sione: De hoc igitur quod scripsi fratrem & coepiscopum na- strum Lanarium, tempore, quo sacrificium celebrat, tantum pars frequenter abgreditur, ut rix post longa intervallo ad locum exponit redire valent, quem reliqui, atque ex hoc multo dubita- re si communem debent de eius confiricatione percipere: ad- monenda sunt, ut in latere pertineant, sed cum omni fide & securitate communient: quia agitudo personæ facit mysterio- benedictionem nec mutat, nec polluit. Secutus tamen omnino idem frater noster hortandus est, ut quantes tandem molestiam

c. Greg. lib.
11. ep. 32.
Ind. 6. edit.
Rom.

d. Greg. lib.
11. ep. 32.
Ind. 6.
c. Idem ed.
lib. ep. 32.

XVIII.

i. Idem lib.
11. ep. 32.
nd. 6. edit.
Rom.

CAYSA
HISPANO-
RYM EDI-
SCOP. AD
GREG. PAT.
DELAYA

g. Greg. lib.
11. ep. 32.
nd. 6. edit.
Rom.

EPISC. EXY
LXXX.
ETIATVL

i. Apud S.
Greg. lib. 11.
ep. 32.
nd. 6. edit.
Rom.

k. Greg. lib.
11. ep. 32.
nd. 6. edit.
Rom.

l. Greg. lib.
11. ep. 32.
nd. 6. edit.
Rom.

seuerit,

senfert, ne procedat, ne ex hoc se & deficiendum prebeat, & informum animi scandalum faciat, hæc de his Gregorius, qui nouis anguitis sex inguentibus Longobardorum motibus cruciatur.

XIX.

Hoc enim anno Longobardorum Dux Arnulphus oppugnatur Vrbem, parat exercitum mense Junio, & cum proxime instaret dies natalis Apostolorum, molitur Vribis excidium. De his Gregorius sollicitus, scribit litteras ad Veloce Magistrum militum Imperatoris in alia Italica parte degentem in verbis:

Et pridem exprimus gloria vestra, quia milites illuc erant patrati venire: sed quoniam inimicos congregaverat & huc discurrere, ipsos vestros significauerat, hec est hic causa retritus. Nunc vero vult eum visum, ut aliquanti illic milites transiuntur, quos gloriam tuam admovere & portare, ut paratis sit ad laborem, studeat: & occasionem inveniat, cum glorijs filii nostri Mauritius & Vitalianus loqueretur, & quecumque robis. Deus adiutor, pro virtute Republica flaturerit, facit. Et si haec, vel ad Reuentem partes nec dicendum Arnulphum cognovistis, excurseres a dorso eius, fecerit viro dicit forte, laborate: quatenus opinio vestra ex labore vestri qualitate amplius Republica Deo auxiliante proficiat. Scriptis vero & ad ipsos Mauritium & Vitalianum, ubi Arnulphus Romanum exercitum, verbi istis:

Gloria vestra sui cipientes episcopatu, Deus gratias egimus, quia de salute vestra cognovimus: & de salutine vestra multum gaudium sumus, & mox ea que ipsi filii parata fuerunt. Sed Aldio vir memorandus post adventum bonorum vestrorum nobis scripta, quia de proximo tam Arnulphus ejerit, & remissus, se milite, qui ad vos dirigitur, in manus eius incidentur. Et tamen hic (quamcum Deus adiuvaret) contra eum filium noster glorijs Magister militum se paravit. Sed & gloria vestra, sicut per reverentia nps vestra, quomodo conseruatis, cum auxilio Dei a dorso eius, quod potest, perficie. Speramus enim in omnipotente Dei virtute, & in ipsius beati Petri Apostolorum principio, in cuius natu sanguinem effundere defederat, quia ipsius sibi contrarium sine morte invenerit. Hucusque Gregorius, que sunt milites tractans, cum virgiter occiso. Quas quidem litteras hoc argumento scriptas, licet in codice lab septima fin Indictione colloquere, sub sexta hac respondendas esse, ea potissimum ratio cogit affectere, quod cum hac acta esse dicantur mense Iunio, quo natalis Apostolatum agitur, non possunt sub Indictione septima confita & decisum quidem S. Gregorius mortuus repetitur sub eadem Indictione mense Martio, ut loco dictari sumus. Sant & alii litteræ ciuidem Gregorii ad eosdem eodem argumento date, cum suadet eis, vircunctionem parvile illo Romani versu, solici sunt ipsi, vt loca eius deprendentur, quo ita ipse renoveretur à corpori.

XVI.

*Ad hoc spesdat, quod in his angustiis detentus idem S. Gregorius, pro cultu Neapolitanæ ciuitatis misit Constantium Tribunum, litteraque ad milites dedit, vt illi pararent. Ita quidem ipse, Pontifex cum esset, militaria cogit prætractare, iniungilare super ipsas etiam Imperatoris ciuitates, ne caperentur ab inguentibus Longobardis. Sed audiamus ipsius Gregorii litteras, que sic habent d: *Summa militia lata inter alia bona merita hæc est, obedientiam sancte Republicæ utilitatem exhibere, quodque futiliter imperium facit, obtemperare sicut, nunc denotionem vestram fecisse didicimus, que ipsi filii nostri, quibus magnificum virum Constantium Tribunum custodia ciuitatis deputavit, praefest, & congruum militaris devotionis obedientiam demonstravit. Unde scriptis vos praefestibus curassim admonendis, vt predicto magnifico viro Tribuno (scit & fecisti) omnem debeat pro serenissimorum dominorum utilitate vel conservanda ciuitatem obtemperare: quatenus quicquid à vobis hæc bene gestum agnoscitur, per praesens tempus vigilantium ac sollicitudinem augmentetur, huicque ad militis Gregorius, non ad Episcopos, ne vetus habet editio: ad milites enim ipsum scribere, ipsius episcopatu argumentum facit ostendit. Vides, lector, quanta polleret etiam in politicis administratis anciortate Romanus Pontifex, dum ciuitati non sue, sed subditæ Imperatori, quem vult deligit custodem, prefectique Praefectum, cui pareant milites: hæcque sub Phoca tytanno. O tempora hac ex parte felicis. Vt nam modo essent ipsi integra spiritualia iusta, quæ mai-**

ri indies ignominia tantæ sedis auctoritate contentiofa calcantur. Sed suo iporum damno (ceto fito) Deum, qui talia agunt, experientur (quod nolim) videtur.

Quod vero ad eiusmodi magno strepitu excitatos tumultus Longobardorum pertinet: nubeclam itam minantem Vrbis & totius Italie cladem, vento diffusum esse appetit, ac sequenti anno, confecta iterum pace cum Longobardis, redditum perfectam ferentem. At de rebus anni praesens fatis, cum tamen plura alia nolentes eisdem ciuidem Pontificis gesta negotia diuersi generis, ut quæ intuenda in litteris eius eus perpicuis concitis lectorem reuicimus.

IESV CHRISTI
ANNVS 604.GREGORII PAP. PHOCÆ IMP.
Annus 14. Annus.

Sæquitur ordine temporum Christi annus sexcentus quartus, ac S. Gregorii decimus quartus inchoatus iam anno superiori à tempore exordientis Indictionis prima, idemque ultimus ciuidem Pontificatus, quoque quanto Idus Martias, Deo vocante, feliciter ex hoc vivit magnior: de cuius felici ad Deum transiit ante quipam agamus, reliqua, quæ his membris ab inchoata epoca Indictione congerunt, hic primum nisi fuit emanata. Hoc igitur anno pax cum Agilalpho Rego Longobardorum iterum renouata est, que iam ante clavores statuo cessarunt. Sancta itaque pace, cum idem Reganus fuisse prole mascula, eam pia mater Theodosia in fide Catholica voluit baptizari. De quibus omnibus ipsa Rega certioriter redditum sanctum Gregorium, datis ad eum litteris, missisque Romanis legatis, illa cum accepisset Ianuissimum Pontifex, ad Theodosiam Reginam, eidem gratulatus, litteras reddidit, inquit facta munificula nato filio, litteræ autem ficebas.

Scripta, que ad nos dudum à Lancenissu partibus transmissa, gaudy vestra nos fecere participes: propera quod amputentis Dei gratia & filium vobis donatum, & quid valeat excellentia vestra, eil Laudabile, Catholica eum filia nominata factum. Nec enim de Christianitate vestra aliud credidimus, nisi id fiducia vestis: vt quæ datus numerus ficeretur, Catholica reditimus auxilio manutexit: vt & Redicimus nuptiis familiarem te suam famulam cognosceret, & Longobardorum genti nouos Regem in timore suo feliciter enarraret. Fide etiam omnipotenter Deum, vt & vos in mandatorum vestrum via cibos, & euendem excellenterum filium nostrum Adelphus, qui in sua facie amore proficeret: quatenus sic hic eis hominibus magnus est, sic quoque ex boni auctibvs ante Diem natus sit gloriosus.

Illiud autem, quod excellenter vestra scripta, vt diligenter filio nostro Secundino Abbat, ad ea, que scripta, subalter responderet deleremus: quis vel petitionem illam, vel refidetur, ducere posse videntur? Sed tanto nos podagras inferunt, vt non solum non dicare, sed ad longiorum postulatum affigere: sicut & praefestum porrigit legari vestri cognoscere, qui nos & vobis atque informe inueniuntur, & difficiliter in fama vita periclio atque discrimine relapere, ita quidem: non eodem ipse Gregorius (vt paulo post dictum fuisse extinxetus) sit mortuus. Sed que sunt reliqua eius episcopale prosequamur. Sed si, inquit, omnipotens Deus disponit, recompensatur, ad omnia quæ mihi scripta, subalter respondunt. Eam tamen Synodus, quæ post memoria Ecclesiastis tempore facta est, per latores praefestum translatiss., vt predictum filium dilectissimum ipsam legens, agnoscat quæ falsa sunt omnia, quæ tecum fidei apostolam, vt Catholicam Ecclesiam audierat. Aylemannus cum subiectum sententiam hereticis recuperet, vel à rome sententia recessive predecessoris nřstri in aliquo denare: sed quæcumque a facie